

РЕШЕНИЕ

№ 6980

гр. София, 21.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 18.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **12459** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 220 и следващите от Закона за митниците (ЗМ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.
Делото е образувано по жалба на „ФАНИТА-Т“ ЕООД, [населено място],[жк]би.85, вх.,В“, ет.2, ап.51, ЕИК:[ЕИК], представлявано от Д. Д. Х., чрез адв. С. Ж., срещу Решение № РЗМ-5800-573/32-302708/16.10.2020г. на директора на ТД „Югозападна“ в Агенция „Митници“, с което е увеличена митническата стойност, съответно дължимите държавни вземания на основание чл.74 параграф 3 от Регламент 952/2013г. вр. чл.140 от Регламент 2015/2447.

Жалбоподателят претендира за незаконосъобразност на решението. Оспорва изводите на митническите органи, че стойността на процесните стоки била под рисковия праг от 50% от справедливите цени и това било достатъчно основание за наличието на съмнения относно верността на декларираната митническа стойност, което се подкрепяло от текста на решение на СЕС С-291/15, доколкото в решението на СЕС няма изложени мотиви относно изчислена средностатистическа стойност на покупните цени на сходни стоки и доказателства за това, както и, че т. нар. „справедливи цени“ касаят „сходни стоки“. Излага съображения, че не съществува нормативен акт, който да определя размера на тези „справедливи цени“, нито на рисков праг. Сочи, че съдът не може да провери как е формирана цената за стоките по тарифните номера, обхванати от решението, тъй като цитираната система „THESEUS“, следва да се има предвид, че няма достъп до тази информация на официалния сайт, нито има заповед, която да определя тези стойности.

Жалбоподателят сочи, че митническите органи трябва да прилагат последователно методите, предвидени в чл.74 параграф 2 от МК и само ако не открият договорни стойности за идентични и сходни стоки, за най-голямо сборно количество от внасяните стоки на територията на ЕС или стойност, която е формирана след като са отчетени всички разходи за производството на такива стоки, може да се премине към определяне на стойност по чл.74 параграф 3 от МК. Излагат се съображения, че именно това условие не е спазено. Излагат се доводи, че митническите органи нямат право на изборност кое правило да приложат. Твърди, че при определяне на митническата стойност на стоките при повече от половината митнически декларации, предмет на решението са използвани стойности по декларации на трети лица, които са подадени след митническата декларация, стоките по която се остойностяват. Да се приеме обратното би означавало, че при наличие на по-високи митнически стойности, декларирани след датата на който и да е внос, подлежащ на проверка, митницата ще може да им увеличава стойността без ограничения във времето. Претендира за отмяна на обжалваното решение и присъждане на разноски.

Ответникът по оспорването, в лицето Директора на ТД Митница С. в Агенция „Митници“ чрез юрисконсулт С. оспорва жалбата и моли, същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд София - град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

От представените по делото доказателства, съдържащи се в приобщената по делото административна преписка се установява следното:

Във връзка с Доклад рег. № 32-244287/20.08.2020г. за извършена на основание чл.48 от М. и чл.84, ал.1 от ЗМ, проверка в рамките на последващия контрол на митнически декларации за внос (М.) - Таблица № 1, на „ФАНИТА-Т“ ЕООД за месец януари на години 2015г. 2019г., във връзка с поставянето на стоки с произход Китайска Народна Република (К.), от глави на Комбинираната номенклатура (КН) 61 - 64 и на стоки с код по КН 42022210 - Таблица № 2, оформени през периода 01.01.2018г. -31.12.2019г., под режим „Едновременно допускане до свободно обръщение и крайна употреба на стоки, които не са предмет на освободена доставка по ДДС“, за които проверяващият екип е констатирал, че стоки попадащи в обхвата на глави 61-64 от КН и стоки с код по Комбинирана номенклатура (КН) 42022210, с произход К. са със стойност под прага на 50 % от справедливите цени съгласно §1, т. 40 от Допълнителните разпоредби на ЗМ.

На 22.07.2020г. на „ФАНИТА-Т“ ЕООД, е връчена Заповед за възлагане № ЗТД-5800-563/32-193112/06.07.2020 г., издадена от директора на ТД Югозападна, както и на основание чл.84г, ал.2 от ЗМ, във връзка с чл.84д, ал.2 от ЗМ е връчено „Искане № 1 за представяне на документация, даване на писмени обяснения и изготвяне на справки“ и на основание чл.84г, ал.1, т.5 и т.6, и ал.3 от ЗМ, срещу разписка е връчено „Искане за съдействие“, с цел да се осигури достъп до служебните помещения, информационните системи и др.

Установено е в хода на проверката, че за част от декларираните стоки има издадени решения за промяна на митническа стойност. За стоките, за които няма издадени решения на митническите органи, са извършени следните контролни действия:

- Проверка за законосъобразност на данните, декларирани в МД и сравнение между

тях и предоставените първични документи, като: търговски фактури, транспортни документи, декларации и др.;

- Анализирани на база данни, включително данни от митнически информационни системи;

- Проверка и проследяване на разплащателните операции с доставчици на стоки и услуги от трети страни;

- Проверка за изпълнение на четирите кумулативни условия, посочени в чл. 70, § 3 от М., необходими за определяне на митническата стойност, основана на действително платената или подлежаща на плащане цена и извършените корекции в съответствие с чл.71 и чл. 72 от М..

В резултат на гореописаните факти и обстоятелства и събраните доказателства в хода на проверката се е установило, че преобладаващо използваният метод за определяне на митническата стойност е чл.70 от М., в който е посочено, че митническата стойност на стоките представлява договорната им стойност. В случаите, в които се установи, че събраните доказателства показват по еднозначен начин, че декларираната митническа стойност представлява действително платената и подлежаща на плащане цена, но същата е по-ниска в минимален диапазон от рисковия праг, следва да се имат предвид и диспозитиви 38 и 39 на Решение от 16.06.2016г. по дело С 291/15 на Съда на ЕС, в които се подчертава, че в случаите, когато бъде установено, че декларираната митническа стойност е по-ниска с повече от 50 % от справедливата цена, то разликата в цените може да се приеме за достатъчна, за да обоснове съмненията на митническите органи при отхвърляне на декларираната митническа стойност. В тази връзка, при извършване на проверка на декларираната митническа стойност, същата следва да бъде сравнявана със справедливата цена, извлечена от информационната система „THESEUS“ към ЕК, а не с рисковия праг.

Митническите органи са приели, че не може да се определи митническа стойност, въз основа на идентични стоки, тъй като описанието на стоките в кл. 6/8 на М., регистрирани в приблизително същия период е недостатъчно. То не включва качество на изделията, изчерпателно описание на артикулите, състава на материала и т.н., което от своя страна не позволява прилагането на метода за идентичност на стоките по смисъла на определението, посочено в чл. 1, параграф 2, точка 4 от (РИ 2015/2447). Приели са още, че за да се приложи методът, трябва безспорно да бъде установено, че стоки с приети договорни стойности са еднакви с внасяните стоки във всяко отношение: технически характеристики, качество, авторитет, доверие и известност на стоките, произведени в същата държава, в която са произведени и декларираните стоки, допуснати за свободно обращение в същия момент или по същото време.

В конкретния случай, производителят на стоките не попада под юрисдикцията на органите в страната на вноса. Това ограничава използването на метода на изчислената стойност като цяло до случаите, в които купувачът и продавачът са свързани лица, и в които производителят е съгласен да предаде на властите в страната на вноса необходимите данни за установяване на разходите и да предостави улеснения за проверки, които биха могли да са необходими. Такива не са установени в хода на производството, не са представени от дружеството, нито е поискана възможност за събирането им. При липса на информация, свързана с разходите за материали, използвани за производството на декларираните стоки, преки и косвени разходи за труд, разходи за опаковане, производствени и други разходи за преработка на декларираните стоки, методът се счита за неприложим.

Във връзка с разпоредбата на чл.74, параграф 3 от М. е извършен сравнителен анализ между декларираната в М. митническа стойност за единица тегло, усреднената справедлива цена (FAIR PRICE), генерирана от „THESEUS " на J. R. CENTRE към Европейската Комисия, наличните данни от Системата за предоставяне на информация за управленски цели от митнически и акцизни документи (МИС-I.) и рисковата стойност, проверяващият екип е приел, че рисковият праг представлява 50% от F. PRICE. Въведени са ограничителни критерии при извършване на сравнителен анализ на наличните данни в МИС-I.. При изготвянето на анализ е извършена подробна оценка на обстоятелствата, като са отчетени всички елементи на стоките, които могат да окажат влияние върху тяхната икономическа стойност, като физическите, функционалните и качествените им характеристики, материалите за производство, доброто име на остойностяваните стоки и други.

След извършване на преглед от Митническа информационна система (МИС-I.) на всички декларации за внос се установи, че стоките декларирани като:

- „шалове" - стока № 51 по МД 19BO005807000515K9 от 12.01.2019 г. е декларирана с код по Т. [ЕГН] - допълнения за облекла. Декларираният тарифен номер е неправилен. Съгласно Правила 1 и 6 от Общите правила за тълкуване на КН на Европейския съюз, вносове на идентична стока от дружеството и глава 62 „облекла и допълнения за облеклата, различни от трикотаажните или плетените", позиция 6214 „Шалове, ешарпи, кърпи за глава, шалчета, мантили, була и воалетки и подобни артикули", подпозиция 6214 30 „- От синтетични влакна", то правилния тарифен номер би следвало да бъде [ЕГН], със ставка на митото 8 % по единната европейска тарифа Т..

- „калъфки от синтетика за възглавници" - стока № 34 от МД 19BO005807002038K6 от 24.01.2019 г. е декларирана с код по Т. [ЕГН] – други от синтетични или изкуствени влакна. Декларираният тарифен номер е неправилен. Съгласно Правила 1 и 6 от Общите правила за тълкуване на Комбинираната номенклатура на Европейския съюз, глава 63 „други конфекционирани текстилни артикули; асортименти; парцали и употребявани облекла и текстилни артикули", позиция 6302 „Спално бельо, покривки и кърпи за маса, за тоалет или за кухня", - Друго спално бельо, подпозиция 6302 32 „От синтетични или изкуствени влакна", подпозиция 6302 32 90 „Друго", то правилния тарифен номер би следвало да бъде [ЕГН], със ставка на митото 12 % по единната европейска тарифа Т..

- „шапки" - стока № 16 от МД 19BC005807002038K6 от 24.01.2019 г. и стока № 29 от МД 19BO005807001426K9 от 19.01.2019 г. са декларирани с код по Т. [ЕГН] - допълнения за облекла. Декларираният тарифен номер е неправилен. Съгласно Правила 1 и 6 от Общите правила за тълкуване на Комбинираната номенклатура на Европейския съюз, глава 65 „шапки и части за шапки", позиция 6505 „Шапки от трикотааж или конфекционирани от дантели, филц или други текстилни продукти, на парчета (но не на ленти), дори гарнирани; мрежи и филета за коса от всякакви материали, дори гарнирани", подпозиция 6505 00 90 „Други", то правилния тарифен номер би следвало да бъде [ЕГН], със ставка на митото 2,7 % по единната европейска тарифа Т..

- „чанти от изкуствени материали", „малки чантички от синтетични материали" стоки № 8, 3, 19, 17, 17 и 30 по МД № 19BO005807003599K2/07.02.2019г., 19BC005807005519K3/23.02.2019г., 19BO005807002671K4/30.01.2019г., 19BO005807004889Ю/19.01.2019г., 19BC005807004474K4/14.02.2019г. и 19BC005807015317K2/17.05.2019г. са декларирани с код по Т. [ЕГН] - чанти от

естествена кожа. Видно от описанието на стоката и съгласно Правила 1 и 6 от Общите правила за тълкуване на Комбинираната номенклатура на Европейския съюз, глава 42 „Куфари, куфарчета, включително тоалетните куфарчета и куфарчета за документи, папки, ученически чанти, калъфи за очила и други, подпозиция 4202 22 „С външна повърхност от листове от пластмаса или от текстилни материали“, подпозиция 4202 22 10 „От пластмасови листове“, то правилния тарифен номер би следвало да бъде [ЕГН], със ставка на митото 9,7 % по единната европейска тарифа Т..

В хода на административното производство при така извършения анализ на стоките, с цел правилно и законосъобразно определяне на митническата стойност, са приложени разпоредбите на чл.74, параграф 3 от М..

С връчено съобщение по чл.22, параграф 6 от Регламент /ЕС/ № 852/2013, обективизирано в писмо № 32-250998/27.08.2020г., жалбоподателят е уведомен, че поради възникнали основателни съмнения ще бъде определена нова митническа стойност на декларираната от него стока. Съобщението е получено от лицето на 01.09.2020г. видно от върнатата обратна разписка.

С оспореното решение е определена нова митническа стойност в размер на 484 807,42 лева /четиристотин осемдесет и четири хиляди осемстотин и седем лева и 42 стотинки /, от които:

- Мито в размер на 159 433,49 лева (сто петдесет четиристотин тридесет и три лева и 49 стотинки)

- ДДС в размер на 325 373,93 лева (триста двадесет и пет хиляди триста седемдесет и три лева и 93 стотинки)

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети административната преписка, както и допълнително представени от жалбоподателя писмени доказателства.

В хода на делото е прието като неоспорено от страните заключение по допуснатата съдебно–счетоводна експертиза, изготвена от вещо лице Е. С. К..

Съгласно констатациите, вещото лице е установило:

- Задълженията към доставчиците на стоки за проверявания период по фактурите приложени към митническите декларации на „ФАНИТА-Т“ ЕООД е в размер на 6 872 105,00 лева;

- Общо платената цена по извършените плащания и нареждания за директен превод е в размер на 3 526 651,52 лева;

- Подлежащите на плащане суми по фактурите, приложени към митническите декларации към 31.12.2019г. са в размер на 3 345 453,48 лева.

В заключението си вещото лице е установило, че няма съответствие между платената /подлежаща на плащане/ стойност и декларираната стойност по процесните митнически декларации. Установило е още, че от общо 229 осчетоводени фактури за ревизирания период, в 97 стойността по фактурите, декларирани в МД, не отговарят на сумите, отразени в счетоводните регистри на жалбоподателя, както и стойността на заприходените стоки по тях не отговаря на стойността на фактурите, придружаващите стоките, посочени в МД.

Вещото лице е посочило, че има митнически декларации които не са отразени в счетоводните регистри на „ФАНИТА-Т“ ЕООД.

В допълнително изготвеното заключение вещото лице е посочило, че от представените допълнителни материали по делото за митническите декларации приложени към тях, няма разликата между договорната стойност /фактурната

стойност/ и декларираната пред митническите органи, има увеличение на митническата стойност във връзка с Решенията върху която са изчислени допълнителните задължения за мито и ДДС.

Съдът изцяло кредитира заключението на вещото лице, което е изготвено задълбочено и последователно, като са направени изводи, след проверка и анализ на събраните доказателства. Заключението е мотивирано, логично и съответстващо на установените факти.

Административен Съд С. - град, III отделение, 46 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

Оспореното по делото решение е административен акт по прилагане на разпоредби на митническото законодателство на ЕС и представлява административен акт, който на основание чл.220, ал.1 от Закона за митниците, подлежи на обжалване по реда на АПК.

Жалбата е процесуално допустима, като подадена при спазване на 14-дневния срок за обжалване от датата, на която решението е получено от дружеството - жалбоподател и е депозирана от надлежна страна, адресат на акта, за която е налице правен интерес от търсената защита.

Разгледана по същество е неоснователна.

Решението е издадено от директора на Териториална дирекция „Югозападна“ към Агенция Митници, който орган притежава качеството "митнически орган" по смисъла на член 5, т.1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза.

Решението е обективизирано в писмена форма и в него са посочени фактически и правни основания за издаването му.

По спазването на процесуалните правила:

При прилагането на методите за определяне на митническа стойност митническите органи имат задължение да положат необходимата грижа, за да установят справедливата стойност на внасяните стоки, а не произволно определена или фиктивна такава, а според член 15, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, всяко лице, което участва пряко или косвено в извършването на митнически формалности или на митнически контрол, предоставя на митническите органи, по тяхно искане и в определените срокове, пълната изисквана документация и информация в подходяща форма и оказва цялото необходимо съдействие за извършването на тези формалности или контрол.

За да не изглежда намесата на администрацията непропорционална, съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани и изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразена с възможностите му.

При регламентиране на общата процедура във връзка с правото на изслушване, в член 8, § 1, буква „а“ от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 изрично е предвидено, че в съобщението, упоменато в член 22, параграф 6, първа алинея от Кодекса, се посочват: документите и информацията, които митническите органи възнамеряват да използват като основание за своето решение.

Дружеството-вносител е уведомено в хода на административното производство за мотивите, на които ще се основава решението на митническия орган по процесната митническа декларация, в това число, че има съмнение относно декларираната

митническа стойност и основанията за това, повторени в мотивите на оспореното решение, като уведомяването е извършено с писмо на митническия орган, в което са подробно обсъдени фактите по случая и доказателствата, въз основа на които се установяват, като са възпроизведени и в мотивите на оспорвания административен акт.

С оглед на изложеното съдът намира, че не е допуснато нарушение на процесуалните правила от формална страна.

По материалната законосъобразност на оспореното решение съдът приема следното:

Правният спор по делото се свежда до това дали е налице основание да се оспори декларираната от жалбоподателя договорна митническа стойност на стоки съгласно чл.70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 и съответно при положителен отговор – правилно ли е определена същата по правилата на чл.74 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във вр. с чл.140 и чл.141 от Регламент (ЕС) 2015/2447 за изпълнение на Регламент (ЕС) 952/2013.

В Дял II, Глава 3 от приложимия Регламент (ЕС) № 952/2013, озаглавена ”Стойност на стоките за митнически цели”, в член 69 е предвидено, че митническата стойност на стоките във връзка с прилагането на Общата митническа тарифа и нетарифните мерки, установени от разпоредби на Съюза, уреждащи специфични области, отнасящи се до търговията със стоки, се определя в съответствие с членове 70 и 74.

В член 70 е регламентиран Метод за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, като в параграф 1 е предвидено, че "базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост", а в параграф 2, че "действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Изрично в параграф 3, букви "а" до "г" са изброени условия, които следва да са изпълнени кумулативно, за да се прилага договорната стойност.

Правила относно стойността на стоките за митнически цели са уредени и в Дял II, Глава 3 на Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза (по-нататък Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447).

В член 140 "Неприемане на декларираните договорни стойности" от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 са определени подробни правила за прилагането на член 70, параграф 1 от Кодекса. Съгласно параграф 1 на член 140, "Когато митническите органи имат основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в член 70, параграф 1 от Кодекса, те могат да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация". Според параграф 2, ако съмненията им не отпаднат, митническите органи могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на член 70, параграф 1 от Кодекса.

В член 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013 са регламентираны вторични методи за

определяне на митническата стойност, които се прилагат, когато тя не може да бъде определена по реда на чл. 70 от същия. Съгласно параграф 1, когато митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно член 70, тя се определя, като се прилагат последователно букви от а) до г) от параграф 2, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. Тълкуването на последната норма води до извод, че уредените в б. „а“ – „г“ правила за определяне на митническата стойност на стоките са алтернативни и се прилагат последователно в реда, в който са изброени, до достигане на подходящ съобразно случая метод за определянето ѝ.

Митническите органи считат, че е налице достатъчно основание за отхвърляне на декларираната по реда на чл.70 от М. митническа стойност, без да бъде оспорвана автентичността на предоставените документи, в резултат на което следва да се определи нова митническа стойност по един от вторичните методи. Когато митническата стойност на стоките не може да се определи на основание чл. 70 М., тя се определя по реда на чл. 74, параграф 2 от Регламента за прилагане на кодекса.

Когато митническата стойност на внасяни стоки не може да бъде определена чрез прилагане разпоредбите на чл.70 до чл. 74, пар. 2, буква г) от Регламент (ЕС) № 952/2013 включително, се прилага разпоредбата на чл. 74, пар.3 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

При анализ на данните за прилагането на метода, регламентиран в чл. 74, параграф 2, буква "а" от Регламент (ЕС) № 952/2013 е формиран извод, че не може да се определи митническа стойност въз основа на идентични стоки и не позволява прилагането на метода за идентичност на стоките по смисъла на определението, посочено в чл. 1, параграф 2, т. 4 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447. При допълнително проучване и анализ не е открита достатъчно информация за показателите, необходими, за да се приложи методът.

Въз основа на изложеното, в тежест на митническия орган е да обоснове на първо място "основателността" на своите съмнения, неприемането на декларираните договорни стойности на внасяните стоки и решението си по член 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 – че стойността на стоките не може да се определи по реда на член 70, параграф 1 от Кодекса, поради което следва да я определи по вторичните методи на член 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. член 141 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447.

Следва да се отбележи, че като общо правило митническата стойност се определя на основата на сведения, незабавно достъпни в страната на вноса. Същевременно, за определяне на изчислена стойност може да се наложи разглеждане на производствените разходи за остойносттаваните стоки, както и на други сведения, които трябва да бъдат получени извън страната на вноса.

В конкретния случай, производителят на стоките не попада под юрисдикцията на органите в страната на вноса, поради което и не може да се снабди с необходимите данни за разходите и стойността на материалите, разходите за производството, както и на допълнителните елементи, необходимата информация за размер на обичайната печалба и размер на общи разходи. Това ограничава използването на метода на изчислената стойност като цяло до случаите, в които купувачът и продавачът са свързани лица, и в които производителят е съгласен да предаде на властите в страната на вноса необходимите данни за установяване на разходите и да предостави улеснения за всички последващи проверки, които биха могли да са необходими.

Такива не са установени в хода на производството по издаване на ИАА, не са представени от дружеството, нито е поискана възможност за събирането им. При липса на информация, свързана с разходите за материали, използвани за производството на декларираните стоки, преки и косвени разходи за труд, разходи за опаковане, производствени и други разходи за преработка на декларираните стоки, методът се счита за неприложим.

Органът е обосновал прилагане на последният вторичен метод за определяне на митническа стойност, регламентиран в чл. 74, параграф 3, от М. - Регламент (ЕС) № 952/2013. При изследване на този метод следва да се използват разумни способности, съвместими с принципите и общите разпоредби на Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията, на чл. VII от Общото споразумение, бележките към него, глава трета „Стойност на стоките за митнически цели“ от Дял II елементи, въз основа на които се налагат вносни или износни мита и други мерки относно търговията със стоки на М. и на данните, достъпни в страната на вноса, въз основа на наличните и събрани в хода на административното производство данни. Митническите стойности следва да се основават във възможно най-голяма степен върху предварително определени митнически стойности. Методите за остойностяване, които следва да се използват, трябва да са тези, определени от членове от 1 до 6 от Общото споразумение за митата и търговията включително, но една разумна гъвкавост в прилагането на тези методи би съответствала на целите и разпоредбите на член 7 на същото споразумение. Именно по този начин е определена и митническата стойност в оспореното решение.

За прилагане на резервния метод е извършен сравнителен анализ между декларираната в МД митническа стойност за единица тегло, усреднената справедлива цена (FAIR PRICE), генерирана от „THESEUS“ /Т./ на J. R. CENTRE към Европейската Комисия, наличните данни от Системата за предоставяне на информация за управленски цели от митнически и акцизни документи (МИС-I.) и рисковата стойност, като проверяващият екип е приел, че рисковия праг представлява 50% от FAIR PRICE, като са въведени ограничителни критерии при извършване на сравнителния анализ на наличните данни в МИС-I., а именно - стоки, попадащи в глави 61-64 на КН и с код по КН 42022210, с произход К., оформени на режим „Допускане до свободно обращение“, какъвто е и предмета на проверката на последващия контрол, видно от Заповед № ЗТД-5800-563/32-193112/06.07.2021 г. на директора на ТД Югозападна за възлагане на проверка и Доклад с рег. № 32-244287/20.08.2020 г. на екипа извършил проверката на основание чл. 48 от М..

Т. класиране на стоката не може да установи сходство на стоките, но тарифното класиране обуславя сравнимост на стоките, тъй като под един и същ тарифен код могат да бъдат подведени само стоки от един и същ вид, без обаче задължително да отговарят на условията за идентичност - относно технически характеристики, качество, авторитет, доверие и известност на стоките, произведени в същата държава, в която са произведени и декларираните стоки, допуснати за свободно обращение в същия момент или по същото време, и за сходство — относно качеството, авторитета, доверието, известност на стоките и съществуването на търговска марка.

При декларирането пред митническите администрации в Европейския съюз, стоките трябва да бъдат класирани съгласно комбинираната номенклатура (КН). Това определя приложимата митническа ставка и начина на третиране на стоките.

Съдът кредитира изцяло заключението по допуснатата и приета по делото ССЕ като

компетентно изготвена, при използване на специални знания. От същото заключение се установи, че няма съответствие между платената /подлежаща на плащане/ стойност и декларираната стойност по процесните митнически декларации, предвид договореностите на „ФАНИТА-Т“ ЕООД да извършва плащанията към контрагенти трети лица и липсата на приложения към преводите за платените стойности по фактури. С експертизата е установено също така, че има митнически декларации, които не са отразени в счетоводните регистри на дружеството.

В случая митническите органи не са се отклонили от изискването да използват разумни способности, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните: Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; член VII от Общото споразумение за митата и търговията; съответната глава от Регламент (ЕС) № 952/2013.

По изложените мотиви жалбата се явява неоснователна. При този изход на делото на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, което на основание чл.78, ал.8 ГПК и чл.25, ал.1 от НЗПП съдът определя на 150 /сто и петдесет/ лева.

Така мотивиран, АССГ, Трето отделение, 46 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ФАНИТА-Т“ ЕООД, срещу Решение № РЗМ-5800-573/32-302708/16.10.2020г. на директора на ТД „Югозападна“ в Агенция „Митници“, с което е увеличена митническата стойност, съответно дължимите държавни вземания на основание чл.74 параграф 3 от Регламент 952/2013г. вр. чл.140 от Регламент 2015/2447.

ОСЪЖДА „ФАНИТА-Т“ ЕООД да заплати на Агенция „Митници“ юрисконсултско възнаграждение в размер на 150/ сто и петдесет/ лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14 дневен срок.

СЪДИЯ: